

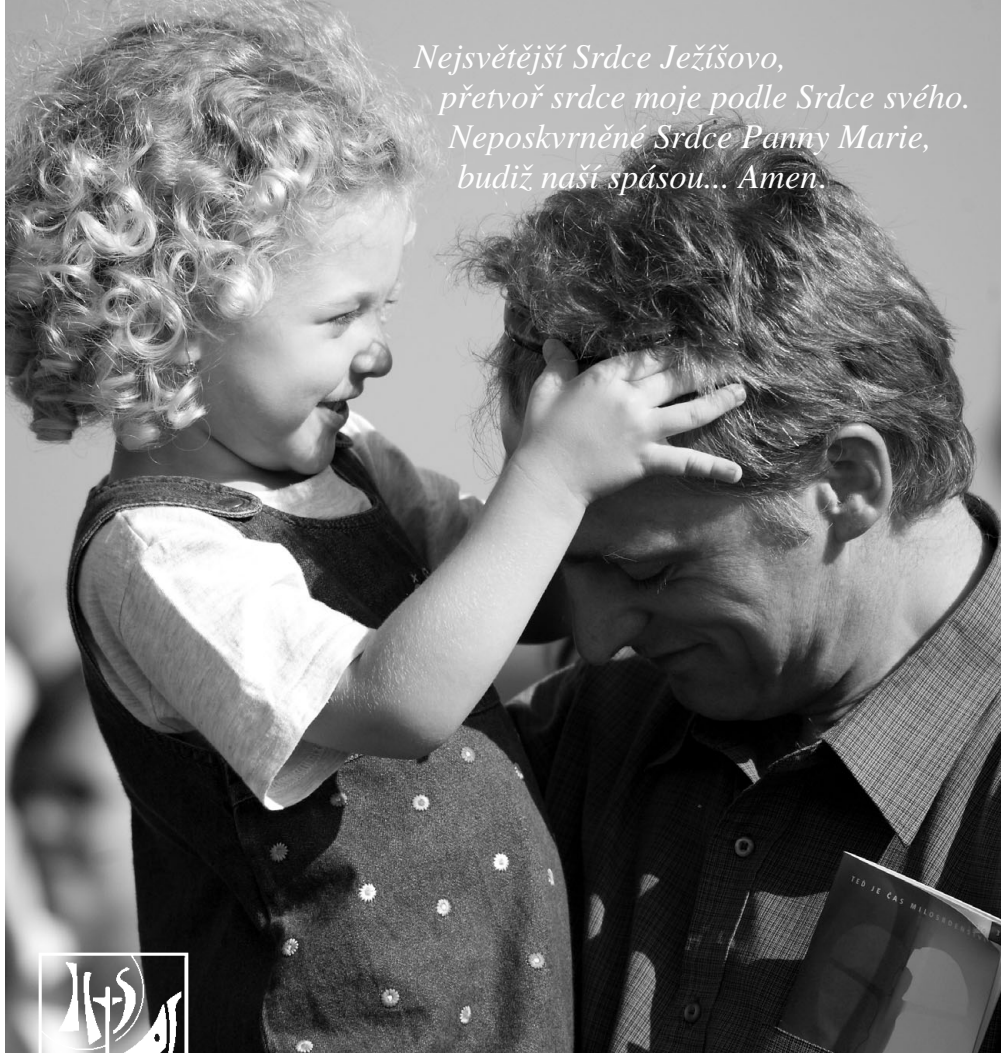

CHODOV

fchodoviny

KOSTEL SV. FRANTIŠKA Z ASSISI A KOMUNITNÍ CENTRUM BL. MATKY TEREZY

*Nejsvětější Srdce Ježíšovo,
přetvoř srdce moje podle Srdce svého.
Neposkrvněné Srdce Panny Marie,
budiž naší spásou... Amen.*

ROK VÍRY 2012
2013

SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA / 7. června
PAMÁTKA NEPOSKRVNĚNÉHO SRDCE PANNY MARIE / 8. června

Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie

Již v 17. století, když se šířila úcta k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, byla připomínána, a to zvláště sv. Janem Eudesem (1601–1680), úcta k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Liturgickou oslavu ustanovil papež Pius VII. (1800–1823). Papež Pius XII. poté, co na základě soukromého zjevení Panny Marie ve Fatimě (1917) zasvětil 31. října 1942 skrze Vatikánský rozhlas lidstvo Neposkvrněnému Srdci, ustanovil slavení tohoto svátku na 22. srpen. V rámci liturgické reformy byl svátek Neposkvrněného Srdce zařazen po slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, na sobotu po 2. neděli Sslání Ducha Svatého.

Sestry a bratři, rád bych se s Vámi rozdělil o pár myšlenek o eucharistii, které mě inspirovaly.

Pán Ježíš přišel, abychom měli život a měli ho v plnosti. Přišel, abychom dosáhli cíl svého života – život věčný. Chce, abychom žili jeho životem. Života, který nám zvěstoval a přinesl, lze dosáhnout a žít přijímáním jeho slova a přijímáním jeho Těla. Skrze eucharistii Bůh nás činí hodnými jeho života, jeho lásky, jeho samého. Můžeme mít účast na Božím životě. **Eucharistie je pokrm, který můžeme přijímat každý den, abychom udržovali a posilovali božský život v nás.**

V Janově evangeliu (Jan 6,27-58) nacházíme pasáž, kde Ježíš hovoří o eucharistii. Sebe sama nazývá chlebem. **On je tím chlebem, který utiší víc než tělesný hlad. Ti, kdo v Krista věří, nebudou nikdy hladovět.** Církev slaví eucharistii, protože skrze moc Ducha Svatého se prohlubuje náš život v Kristu. Je třeba pečovat o duchovní pohyb, který směřuje od eucharistie slavené k eucharistii žité: od tajemství, v které věříme, k obnovenému životu v praxi. Proto také Ježíš eucharistii spojuje s úkonem umývání nohou (Jan 13,1-15). Tento symbolický akt vyjadřuje totéž, co symbol chleba a vína, a sice Ježíšovu vydanost apoštolům až do krajnosti. Oba biblické obrazy předjímají a znázorňují to, co se odehrálo na kříži. Dobročinnost, svornost a bratrská láska jsou tedy ovocem eucharistie a jednota s Kristem uskutečněná ve svátosti se skrze ně stává viditelnou.

Eucharistie – „lámání chleba“ – je pro nás tajemstvím víry a tajemstvím světla. Naše víra se často podobá „cestě víry“ popsané v evangelijním vyprávění o dvou „emauzských učednících“. Eucharistie je tajemstvím světla jak proto, že předpokládá a za-

hruje světlo Božího slova, tak proto, že samotné „lámání chleba“ vrhá světlo na tajemství trojjedného Boha, který je Láskou. Kdykoliv slavíme eucharistii, můžeme prožívat zkušenost dvou emauzských učedníků, kteří jsou obrazem církve.

Podobně jako oni u dvojího stolu slova a chleba **máme možnost setkat se s zmrtvýchvstalým Pánem, který proměňuje naše srdce, naši podobu a naše směřování.** Sv. Tomáš Akvinský to vyjádřil podobnými slovy: „Vlastní účinek eucharistie je proměna člověka k Bohu.“

Přeji nám všem, abychom často zakoušeli na sobě účinky eucharistie. **Kéž se stále více podobáme našemu Pánu Ježíši Kristu, který se v eucharistii dává z lásky nám všem.**

P. Mariusz Kuźniar, farář

SLOVO REDAKCE

**„Dát se vést Duchem je život a pokoj...
Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu.“**
(Římanům 8, 6b a 8).

Čtli nebo slyšeli jste tato slova už někdy? Určitě ano, ale stojí za to si je připomínat. Vždyť, kdo by nestál o život a pokoj, který přichází od Pána a má tedy úplně jinou kvalitu? A jistě každý poznáváme, že žít z vlastních sil je těžké, ba téměř nemožné. A navíc se to od nás ani neočekává. Neznamená to rezignaci, ale naopak aktivní spolupráci s Pánem. **Stůjme proto pevně ve víře v Boží pomoc a v důvěře ve vedení Duchem svatým.**
Katka

AŤ JE NÁŠ ŽIVOT BOHU MILÝ,
O TO PROSME...

Podívejme se poctivě na svůj všední život. Často ráno vstáváme trochu nedospalí, protože nás v noci probudí všelijaké myšlenky, nějaká řešení různých situací. V tuto noc nějaká neznámá mladá paní vstávala mnohokrát k plačícímu dítěti. Jak často náročný úkol maminek. A ona, stejně jako my, musí začít svůj den nabitý povinnostmi.

Bolí nás hlava, protože klesl tlak. Ve stejnou dobu leží v nemocnici mladý muž a dostává velké dávky morfia k utlumení bolesti, které mu působí rakovinné bujení a které my si vůbec nedovedeme představit. Musel jsem sníst oběd, který byl podle mého vkusu odporný. A v tutéž dobu na celém africkém kontinentu tisíce lidí neměly od rána nic v ústech. Kolik dětí tam trpí hladem a nedostatkem vzdělání. Máme náladu pod psa. A na psychiatrických klinikách se ve stejný čas mnoho lidí léčí na těžkou depresi. Jak často jsou kolem nás lidé, kteří prožívají depresi. Mnohdy to můžeme rozpoznat depresivní triádou. Jak dotyčný vnímá sebe, své okolí, jak se dívá do budoucnosti.

Stalo se, že o nás během celého dne nikdo neprojeví zájem. V tuto dobu v domovech duchodců pro-

žívají mnozí staří lidé bolestně dlouhodobě odmítnutí vlastními dětmi. Proto, ještě než začneme reptat, uvědomme si utrpení těchto lidí. Proto se máme snažit vzájemně si pomáhat, nést břemena jeden druhého.

Stává se, že v zajetí vlastních problémů, které vyplňují náš život, ani nevnímáme, jak čas nenávratně míjí. Hodiny, minuty a vteřiny plynou rychle jako voda v potoce a unášejí nás s sebou. Někdy jsme zaujati prchavým chvilkovým štěstím, jindy sčítáme bolestně zkušenosti. Každý časový úsek je jednorázový dar. Nemůžeme se vrátit, abychom odvrátili to, co se ukázalo jako ublížení, abychom doplnili to, co jsme zanedbali, abychom shromáždili to, co jsme nerozvázně rozházeli. Odpovědnost za to, jak prožíváme hodiny a minuty, je nesmírnou výzvou, protože žijeme pro věčnost. Tak jak plujeme s proudem času, dříve či později dorazíme do přístavu. Tam nás bude očekávat Ježíš, který nás s láskou obejmě, ale také nás poprosí o důležitou věc: „Dítě moje, ukaž mi, co jsi udělal se svým životem.“

A k tomu je nutná síla a energie, které získáme modlitbou. Modlit se znamená mluvit řečí naděje. Kristus je realizovaná naděje, kotva naší naděje.

Ježíš nás učí nadějí tím, že nás učí modlitbě. Modlitba Otče náš je školou naděje. Zoufalý člověk se už nemodlí, protože už nedoufá. Člověk, který si je jist sám sebou a svou mocí, se nemodlí, protože se spoléhá jen na sebe. Kdo se modlí, doufá v dobro, v moc, která přesahuje jeho vlastní schopnosti. Modlitba je naděje v praxi. Naučit se modlit znamená naučit se doufat, a tedy naučit se žít. Všechny naše úzkosti jsou v konečném důsledku strachem

ze ztráty lásky a z naprostého osamocení, které z této ztráty plyne.

Ať víra, naděje a láska provází náš život, ať jsme stále v blízkosti Boží, svou myslí, svými slovy i svými skutky. Ať je náš život Bohu milý, o to prosme ve svých modlitbách, o to se snažme svým životem. Pán nám jistě pomůže v naší snaze, v naší aktivitě, trpělivosti a vytrvalosti.

Váš jáhen Pavel Urban

ZPRÁVY z KCMT

Milí farníci, poté, co Ekonomická rada farnosti schválila uzávěrku, posílám k náhledu základní přehled vyúčtování. To, že jsme tzv. účetně v mínusu, je dáno mj. i vysokými odpisy, nicméně naše účetnictví dopadlo celkově lépe než loni, kdy jsme účetně byli v záporných číslech (téměř 3,5 miliónu Kč). Z velké části je to způsobeno tím, že loni jsme dostali ze svépomocného fondu velké částky na opravu střechy a fary, nicméně výnos u nájmu stoupl a energie se nám podařilo snížit oproti roku 2011 o 200 tisíc. Kč. Za úspory vděčíme hlavně Jardovi Olšanskému a Jardovi Šrámkovi, kteří se snaží topit jen tehdy, kdy je potřeba. Úvěr je k dnešnímu dni na 27 miliónech a každým měsícem klesá o 320 tisíc. Tento dluh není v účetnictví veden, nicméně jeho úroky ano.

Radostí pro KCMT jsou nové pronájemové letáčky a vizitky, které, prosíme, šiřte tam, kde by mohly přivést nějakého zájemce o pronájem.

■ Méně viditelnou radostí jsou pak regály v místnosti se zpěvníky, které však přináší ráda a přehlednost do této malé místnůstky. Postupně bychom chtěli ve všech skladech vytvořit vhodné regály, které by pomohly k lepšímu využití místa.

■ V prostorách KCMT je teď méně nápadná výstava než ty předchozí, ale zaslouží si vaší pozornost. Fotografem totiž je klient Domova svatě Rodiny Petr Charvát. Jeho fotky se mohou zdát obyčejné, ale možná právě to je to, co je potřeba ukazovat, že i lidé, kteří mají nějaké postižení, vidí svět jako my. A jemnost a střídmost jeho fotografií nám může ukazovat, abychom se jako on s láskou dívali na tento svět.

Marie Špinková,
ředitelka KCMT

Název ukazatele celkem Kč

NÁKLADY

Spotřebované nákupy (materiál, energie, zboží)	827 570,00
Služby (telefony, internet, tisk)	540 705,00
Mzdové náklady	67 105,00
Ostatní náklady (daně, odvody sbírek na AP, úroky)	1 838 007,00
Odpisy	2 858 608,00
NÁKLADY celkem	6 131 995,00

VÝNOSY

Tržby za vlastní výkony a za zboží celkem	1 325 356,00
Ostatní výnosy sbírky, Fond AP atd.)	3 625 540,00
Přijaté příspěvky (dary)	372 852,00
VÝNOSY celkem	5 323 748,00

VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ – 808 247,00

Daň z příjmů 0,00

Zprávičky z Farní charity

Jako většina našich příběhů i tento začíná telefonátem k nám do kanceláře. Telefonuje manžel budoucí klientky. Paní Jana leží v hospici, kde říkají, že pro ni, vyjma léčby bolesti a obtížných příznaků onemocnění, již nemohou nic udělat. Paní Jana si velmi přeje, aby se mohla vrátit domů, a prožít konec života s rodinou. Všichni členové rodiny se chtějí na péči o paní Janu podílet. Rodina je našťastí velká a mají mezi sebou dobré vztahy. Rodinu tvoří manžel, dospělá dcera a syn, a také rodiče obou manželů. Paní Jana je na naše poměry velmi mladá, ještě jí nebylo 50 let.

Sociální pracovníci vyražejí na sociální šetření za klientkou do hospice. Na lůžku v hospici leží drobná, vyhublá paní, která kolegy vítá úsměvem. Paní Jana je schopná se pohybovat samostatně na lůžku, s dopomocí a chodítkem se pomalu pohybuje po místnosti, trpí především zvýšenou únavou a ospalostí způsobenou léky proti bolesti. Se sociálními pracovníky si normálně povídá a opakuje své přání: chce jít domů a zemřít doma. Sociální pracovníci ještě konzultují situaci s ošetřujícím personálem v hospici. Ošetřující lékař domácí péči nevylučuje, všichni si ale uvědomujeme, že se musíme na péči důkladně připravit.

Po návštěvě v nemocnici se jdeme podívat do bytu, kde bude péče probíhat. Jedná se o normální 3+1 v panelovém domě. Prostoru tedy není mnoho a vybavení nevyhovuje potřebám péče o vážně nemocnou paní Janu. A v tomto okamžiku začíná náročný proces přípravy a plánování. Souběžně probíhají tři roviny příprav.

Velmi dobře si uvědomujeme, že do péče budeme muset zapojit všechny složky naší organizace. Současně si uvědomujeme, že nás velmi tlačí čas. Nejprve tedy mapujeme vše, co budeme muset pokrýt. Rodina sepisuje harmonogram, kdy a kdo bude schopen být s klientkou doma. V nemocnici zjišťujeme, jakou léčbu bude potřeba zajistit. S praktickou lékařkou dojednáváme, jaký bude objem péče našich zdravotních sester. Porovnáváme plán návštěv zdravotních sester s harmonogramem „služeb“ rodin-

ných příslušníků a je nám jasné, že tak velký objem služby nejsme schopni se stávajícím počtem pečovatelek zajistit. Urychleně tedy hledáme a po krátkém výběrovém řízení i přijímáme další pečovatelku.

Současně probíhají úpravy bytu a my pomáháme se zajištěním všech potřebných kompenzačních pomůcek. Chodítko, vozík, sedačku do vany, WC křeslo, podložní mísu jsme schopni dodat z vlastní půjčovny. Polohovací lůžko zapůjčujeme od firmy Linet, která lůžko do bytu instaluje prakticky okamžitě. Připravujeme i pomůcky na polohování, abychom byli schopni klientce pomoci s polohováním do úlevových poloh v případě bolesti. Třetí fáze přípravy na přeložení klientky domů probíhá v hospici. Zde lékaři převádí paní Janu z léčby bolesti injekční formou na kombinaci náplastí a léků.

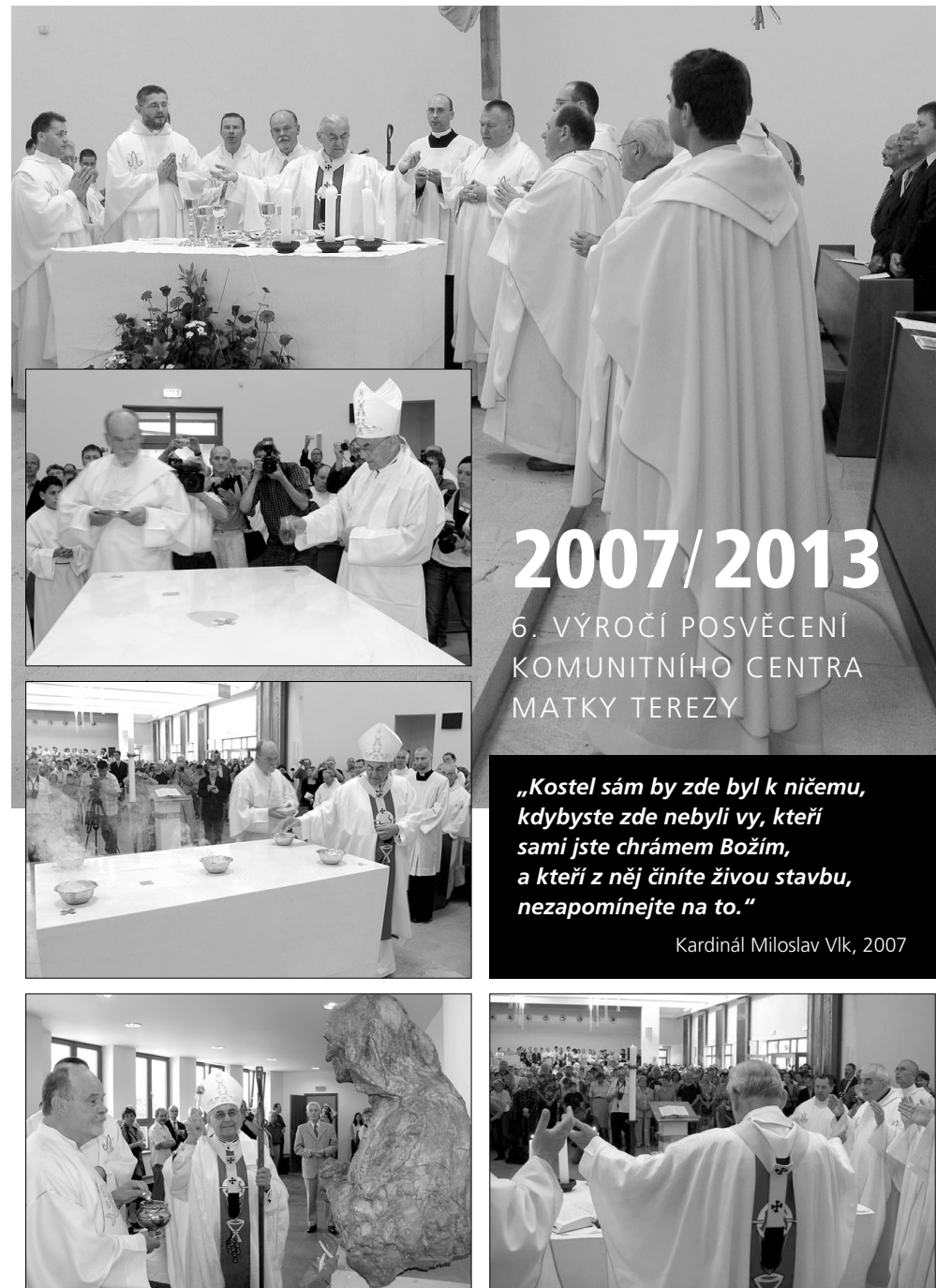
Konečně je vše připraveno a sanitka přiváží paní Janu domů z hospice. Je pátek po obědě a celá rodina se těší, že bude mít konečně po mnoha měsících maminku, manželku, dceru a snachu doma. Dohodli jsme se, že rodinu první den necháme o samotě, večer se u nich jen zastaví zdravotní sestřička, aby paní Janu zkontrolovala. Domluvená péče se rozběhne od sobotního rána.

Noc proběhla bez problémů, ráno hlásí sestřička, že paní Jana je unavená a spává, ale jinak se cítí dobře. Nemá příliš chuť k jídlu, vypila pouze jeden nutridrink. Je ale šťastná, že je doma. Celá rodina tráví dopoledne doma, krátce před polednem paní Jana usíná. Kolem 13. hodiny přichází pečovatelka, aby pomohla rodině s osobní hygienou. Už ve dveřích se dozvídá, že paní Jana spí. Pečovatelka chvíli čeká s manželem v kuchyni, ale paní Jana se stále nebudí. Nakonec se na ni šli spolu podívat a našli ji na lůžku mrtvou. Paní Jana nakonec zemřela podle svého přání, v pokoji doma ve spánku.

Možná se zdá, že jsme se všichni snažili nadarmo. Necelé dva týdny vyjednávání a příprav, aby klientka byla doma pouze několik hodin před úmrtím. Jenže těch několik dní dalo paní Janě i její rodině obrovský dar, ty dny jim daly naději. Naději na pár společně strávených hodin, dní, naději na chvíli soukromí. A také možnost se rozloučit.

Přeji vám všem klidný červen.

Eva Černá

2007/2013

6. VÝROČÍ POSVĚCENÍ KOMUNITNÍHO CENTRA MATKY TEREZY

*„Kostel sám by zde byl k ničemu,
kdybyste zde nebyli vy, kteří
sami jste chrámem Božím,
a kteří z něj činíte živou stavbu,
nezapomínejte na to.“*

Kardinál Miloslav Vlk, 2007

Jen za plevel se neplatí...

P. Jerzy Popiełuszko

Nestává se často, aby se matka zúčastnila blahorečení svého syna. V neděli 6. června 2010 byl ve Varšavě blahorečen P. Jerzy Popiełuszko. V úterý 1. června slavila jeho maminka 100. narozeniny. Mši svatě předsedal jménem Svatého otce arcibiskup Angelo Amato, který v souvislosti s blahorečením řekl v jednom z rozhovorů, že je to pro nás všechny připomenutí, abychom nevěřili umělým rájům.

Matka oslavila dne 1. června 100. narozeniny

Lze říct, že cílem komunistické ideologie v podstatě bylo (a pořád je) „udělat“ ráj. Na zemi a bez Boha. Ano, dokonce proti Bohu, protože Bůh je Bohem lásky a hnací silou komunismu není láska, ale boj. Páter Jerzy Popiełuszko veřejně vystupoval proti komunistům tím, že říkal pravdu. V lednu roku 1984, devět měsíců před smrtí, napsal ve svém kázání: „Život je třeba prožít důstojně, protože je jenom jeden. Zachovat důstojnost znamená být sebou v každé situaci. Střežit pravdu i přesto, že by to mělo mnoho stát. Slovo pravdy mnoho stojí. Jen za plevel se neplatí. Za pšeničné zrna pravdy je třeba zaplatit. Každá věc, každá velká záležitost musí něco stát a musí být těžká. Jenom věci malé a ubohé jsou snadné.“ Připomněl přitom slova Jana Pavla II., který v únoru roku 1983 všechny povzbuzoval: „Nejsi už otrok! Nesmíš se chovat jako otrok! Jsi syn!“

Večer 19. října 1984 se páter Popiełuszko vrátil do Varšavy ze mše, kterou sloužil v Bydhošti, když jeho auto zastavili na silnici tři příslušníci ze 4. správy polského ministerstva vnitra. Převlečení za milionáře duchovního zbili, spoutali a vhořdili do kufru jejich fiata. Popiełuszkovu řidiči se podařilo vyskočit z milicionářského auta a utéct. Díky němu se veřejnost o únosu dozvěděla.

Mladý Jerzy na kole

Před relikviářem svého syna

Kdy Popiełuszko zemřel, není známo. Pravděpodobně byl už mrtev, když mu pachatelé přivazovali k tělu závaží, se kterým ho pak vhodili do přehrady na řece Visle u města Włocławek. Tělo bylo nalezeno 30. října 1984 v tak zuboženém stavu, že ho rodina poznala pouze podle zvláštních znamení.

P. Jerzy Popiełuszko

Ve svých kázáních během mší svatých za národ, kterých se zúčastňovaly tisíce lidí, připomínal, že systém má sloužit člověku, který nachází svou hodnotu, důstojnost a štěstí jenom v Bohu:

„Nesmíme zapomenout, že pro záchranu víry a důstojnosti můžeme obětovat svobodu, ale pro svobodu se nesmíme vzdát své víry a důstojnosti Božího dítěte.“

Tato slova se naplnila v jeho životě. Jeden z jeho vrahů ve svém vyznání prozradil, jak páter Popiełuszko snášel bití: „Křičel bolestí, ale o nic nás neprosil.“

„Nikdy bych nečekal, že budu pracovat na beatifikačním procesu Jurka“ – vyprávěl před blahorečením P. Popiełuszka páter Jan Sochoń, který byl společně s ním na vojně v jednotce pro bohoslovce.

„Byl to přece takový obyčejný kluk z vesnice, a nebyl dokonalý, dělal chyby, jednou, už jako kněz, zaspal dokonce na mši...“

Přes sto biskupů a tisíc šest set kněží se zúčastnilo blahorečení pátera Jerzego. Největší dojem na mě ale udělala jeho maminka. Asi před šestnácti roky jsem se s ní setkal. Byl jsem překvapen, že ta obyčejná žena z vesnice rozdává kolem sebe tolik pokoje. Teď, při pohledu na fotografie z blahorečení, na kterých je vidět matku pátera Jerzego, jsem si uvědomil, že je to veliké znamení pro naši dobu: Pravda Boží nakonec vždy vítězí nad lží umělých rájů!

P. Jerzy Popiełuszko

Během mše svatě v den blahorečení svého syna

Jedny z nejkouzelnějších příběhů františkánské tradice najdeme v Životě bratra Ginepro. Prostý bratr z první františkánské generace jednal vždy bezprostředně a konkrétně, až to jeho spolubratry vyvádělo z míry.

Jak jednou bratr Ginepro bratřím vařil

Jednou museli pro jistou rozumnou příčinu všichni bratři odejít a jen bratr Ginepro zůstal doma. Kvardián praví: „Bratře Ginepro, my všichni jdeme ven, proto hled, abys, než se vrátíme, uvařil něco pro občerstvení bratří.“ Bratr Ginepro odvětil: „Velmi rád. Nestarejte se!“ Když všichni bratři odešli, jak jest řečeno, praví bratr Ginepro: „Jak zbytečná to starost, aby jeden bratr zůstal ztracen v kuchyni a vzdálen vši modlitbě! Na mou věru, když jsem tu zůstal vařit, navařím toho tentokrát tolik, že budou mít dost všichni bratři, a kdyby jich bylo ještě víc, na čtrnáct dní.“

A tak pln horlivosti jde do města, přinese několik velikých kotlů, pak si opatří maso čerstvé i solené, kuřata, vejce a zeleninu. Nasbírá hojnost dříví a pak všechno postaví na oheň, totiž kuřata s peřím a vejce se skořápkou a stejným způsobem všechny ostatní věci.

Když se bratři vrátili do kláštera, jeden – dobře znalý prostoty bratra Ginepra – vešel do kuchyně a viděl tolik a tak velikých kotlů s přenáramným ohněm. I sedl si a s podivem hledí a neříká nic; dívá se, s jakou horlivostí bratr Ginepro vaří. Protože oheň byl velmi veliký a bratr Ginepro se nemohl dobře ke kotlům přiblížit a míchat, vzal nějakou tyč a provazem si ji přivázal těsně k tělu a pak skákal od kotle ke kotli, že to byla radost pohledět.

Tento bratr to všechno pozoroval s velkým pobavením, pak vyšel z kuchyně, našel ostatní bratry a řekl: „Mohu vám říci, že bratr Ginepro chystá nějakou veselku.“ Bratři tu řeč přijali jako žert. Bratr Ginepro sundá ty své kotle z ohně a poručí zvonit k jídlu. Když bratři usedli za stůl, jde

s tímto svým vařením do refektáře a všecek uzardělý od práce a horka praví bratřím: „Najezte se dobře a potom se pojďme všichni modlit. Nikdo ať již nemyslí na vaření, protože já jsem toho dnes navařil tolik, že toho budu mít dost na více než čtrnáct dní.“ I postavil bratřím na stůl tuto svou břečku – ale není na zemi vepř tak hladový, aby to chtěl jíst.

Bratr Ginepro chválí toto své vaření, aby šlo na odbyt, a když vidí, že druzí nejedí, říká: „Takovéhle slepice jsou dobré na posílnění mozku. Toto vaření vám bude udržovat vlhkost v těle, zkuste to.“

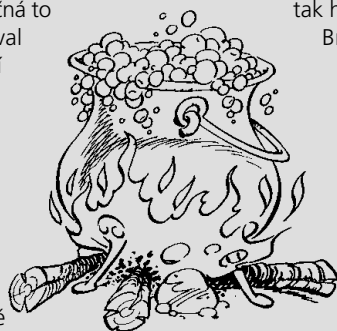
Bratři se nesmírně divili a pozorovali zbožnost a prostoduchost bratra Ginepra. Kvardián však pohněvav takovou pošetilostí a tím, že se zkazilo tolik dobrých věcí, velmi přísně bratra Ginepra káral.

Tu se bratr Ginepro vrhne ihned před kvardiánem na kolena a pokorně před ním a před všemi bratry vyznává, že chybil. Říká: „Já jsem prašpatný člověk. Ten a ten se dopustil takového a takového hříchu a byly mu proto vyloupeny oči; ale já jsem si to zasloužil mnohem víc než on. Ten a ten pro své poklesky byl oběšen, ale já to zasluhuji mnohem víc pro své špatné skutky. Teď jsem zkazil tak veliké dobrodiní Boží a řádové!“

A všecek takto zkormoucený odešel a celý den se před žádným bratrem neukázal.

A tu řekl kvardián: „Moji rozmilí bratři, chtěl bych, aby tento bratr každý den, tak jako nyní, pokazil právě tolik dobrého, kdybychom je měli, jen aby bylo z toho to poučení, které nám dal. Vždyť to učinil ze své veliké prostoty a lásky.“

Ke chvále Ježíše Krista a chudického Františka. Amen.

NÁVŠTĚVA U SESTER TRAPISTEK

V současnosti v naší zemi vzniklo jen málo nových klášterů. Jedním z nich je trapistický klášter Naší Paní nad Vltavou v obci Poličany blízko Slap. V krásné přírodě, obklopen lesy a loukami, se v roce 2007 zrodil klášter, který dnes obývá asi dvacet řeholních sester.

Před nedávnem oslovila Tereza Plačková maminky z farnosti s nabídkou strávit víkend v tomto klášteře. Způsob života v klášteře je cenobitský: sestry společně tráví čas v ústraní, ale návštěvy jsou v klášteře vítány. Objekt je totiž rozdělen na dvě části. V uzavřeném komplexu bydlí sestry a k němu je připojena část určená pro hosty, pokoje s koupelnou a záchodem, jídelna, herna pro děti, kaple a další místnosti.

Nakonec jsme se sešly čtyři ženy a dvě miminka. V tomto klášteře, na rozdíl od mužského kláštera

v Novém Dvoře, je možné, aby sem přijížděli muži, ženy i děti. Jako inspiraci podotýkám, že v stejné době tam byli lidé z farnosti z pražských Stodůlek. Prostor pro taková setkání, rekolekce apod. jako stvořený.

O hosty se staraly střídavě dvě sestry, ty také obstarávaly občůdek, podávaly nám jídlo a vůbec měly na zřeteli naše pohodlí. Dům pro hosty je velmi příjemným místem, kde se člověk může zúčastňovat modliteb v průběhu dne. Může se také vydávat na procházky a výlety do okolní krásné přírody nebo se věnovat tichému rozjímání.

Sestry se řídí benediktinským heslem „modli se a pracuj“. Jejich den začíná již časně zrána, ve čtyři hodiny se shromažďují v kostele k ranní zpívané modlitbě. V průběhu dne pak jsou další liturgické hodiny, každý den se slaví svátost eucharistie a poslední, sedmá pobožnost je v 19 hodin. Kromě toho se sestry starají o pole, včelstvo a zahrady, aby mohly být co nejspokojenější. V občůdce pak prodávají výrobky své a produkty mateřského kláštera v Itálii i dalších klášterů (např. čokolády, kaštanovou marmeládu, kosmetiku či novodvorskou hořčici).

Pohled na klášter a kostel

Kostel je přístupný všem, avšak sestry mají prostor k modlitbám v hlavní části kostela, zatímco hosté přicházejí do boční lodi, čili sestry nejsou rušeny vnějšími vlivy. Při liturgických obřadech zaznívá krásný vícehlasý zpěv doprovázený citerou. Jednoduchost výzdoby kostela neodvádí pozornost, ale naopak podporuje v soustředění myšlenek k Bohu.

A co jsme si na víkendovém pobytu nejvíce pochvalovaly? Krásnou jarní přírodu, možnost intenzivnější modlitby a účasti na pobožnostech, ale i to, že někdo jiný navařil a umyl nádoby...

Velký dík patří i manželům a babičkám, kteří se postarali o děti, a my jsme si mohly trochu vydechnout, setkat se s Bohem v inspirativním prostředí. Však jsme je za to odměnily skvělým medem a sušenkami vyrobenými přímo v klášteře.

Martina Jarošová

KSK PRAHA GO BYLO A GO BUDE?

BYLO

MINIARTFEST

Třetí Miniartfest v KCMT uvedl sólistky a soubor druhé třídy ze ZŠ Květnového vítězství, třetí ročník a soubor Waldorfského lycea z Jižního Města, soubor z Křesťanského gymnázia, soubor farního společenství mládeže, skautské divadlo světlušek z KCMT, sólový zpěv Livie Žilavé, divadlo Duchem či silou moci o svatém Janu z Nepomuku, duo z konzervatoře Jaroslava Ježka ve složení Honza Cigánik a Vojta Uhlík. Všichni účinkující podali vynikající výkony. Umělecké nasazení bylo strhující. Studentovi Waldorfského lycea se podařilo přimět sál

plný mládeže k hrobovému tichu. V dramatických pauzách v závěru Rachmaninova klavírního Preludia cis moll by bylo slyšet upadnout peříčko a Zuzka Šulcová se bála stisknout spoušť fotoaparátu.

SPORTOVNÍ ODPOLEDNE v areálu vodního slalomu v Troji. Leckdo se rozhodl až při ohláškách na mši dopoledne – odpoledne vyrazil a večer nelitoval.

BUDE

Do konce školního roku

Každou středu PVMS

- SO 1. 6. dobrovolnický den KCMT
- NE 2. 6. den dětí
- SO 8. 6. jednodenní vodácká akce
- SO 15. 6. dobrovolnický den KCMT
- NE 16. 6. sportovní odpoledne, kanoistika
- ST 19. 6. valná hromada KSK Praha
- SO 22. 6. svěcení Primus
- NE 23. 6. sportovní odpoledne, kanoistika
- NE 30. 6. sportovní odpolední pro pardály

O prázdninách

- 1. 7. – 14. 7. Skautský tábor kluků
- 20. 7. – 3. 8. Farní dobrodružný tábor
- 3. 8. – 20. 8. Skautský tábor světlušek
- 4. 8. – 11. 8. Voda Basic se základy kanoistiky
- 12. 8. – 18. 8. Voda Advanced, Itálie, Rakousko

Přihlášky a informace u vedoucích jednotlivých táborů a sportovních akcí.

HLAVNÍ VEDOUcí A KONTAKTNí ADRESY PRO PRÁZDNINOVÉ TÁBORY A SPORTOVNí AKCE:

- Skautský tábor kluků** – Jarda Dikí Šrámek, tel.: 605 974 863, jarda.diki@seznam.cz
- Farní dobrodružný tábor** – Vítek Zahradník, tel.: 724 362 736, taborksk@gmail.com
- Skautský tábor světlušek** – Lucie Skrčená, tel.: 721 770 421, L.Skrцена@seznam.cz
- Voda Basic a Advanced** – Jarda Olšanský, tel.: 603 256 411, jarda.olsansky@kskpraha.org

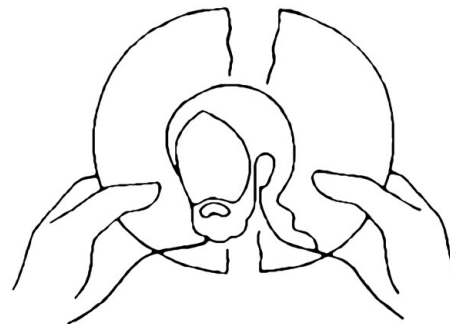
MATEŘSKÉ CENTRUM DOMEČEK – ČERVEN

- **2. 6., 14.00 – Balónková oslava ke Dni dětí.** Společně s KCMT chystáme odpoledne plné her a soutěží pro děti všeho věku. K tomu tvořivá zastavení, hlávolamy, trampolína, malování na obličej či pohádka **Káta a Škubánek aneb hledáme nové talenty** (divadlo Aporia). Dospělí vstup 20 Kč, soutěžící děti vstup 30 Kč. Akce se koná v rámci celorepublikové kampaně Síť MC „Křídla a kořeny naší rodiny“.
- **4. 6., 9.30–12.00 – STOPY A STOPIČKY** aneb Čas nejde zastavit... Nechte si vyrobit keramický kachel s otisky nožiček Vašich nejmenších. Cena za první kachel je 290 Kč, každý další 180 Kč. Přihlášky v MC Domeček nebo na mcdomecek@seznam.cz, nejpозději do pondělí 24. 5. 2013. Pro přihlášené herna za symbolický vstup 10 Kč.
- Pokud není napsáno jinak, vstup na přednášky je 50 Kč včetně pobytu dětí v herně.

PRAVIDELNÝ PROGRAM

- Po** 9.00–12.00 – **Otevřená herna**
od 10.00 – **Zpívánky**, hravé zpívání od peřinky do školky.
9.00–10.00 – **Laktační poradna** – (nutno předem objednat na tel. 604 572 712 nebo na mail: faiereisl@chello.cz), poplatek 100 Kč
17.00–17.45 – **Malý muzikant** – pro přihlášené. Více na www.malymuzikant.cz
- Út** 9.00–12.00 – **Otevřená herna** – (každé první úterý v měsíci *Poradna efektivního rodičovství, Mgr. Vlasta Hamalová*)
15.30–17.30 – **Herna pouze pro účastníky kurzů a jejich sourozence**
14.30–15.30 – **Angličtina děti 8–9 let**
15.45–16.15 – **Angličtina děti 4–6 let** – pokročilí
16.30–17.00 – **Angličtina děti 4–6 let** – začátečníci – děti vede Lenka
17.45–18.45 – **Angličtina pro dospělé** – mírně pokročilí, vede Lenka, Tereza
- St** 9.00–12.00 – **Otevřená herna**
od 10.00 – **Zábavné cvičení rodičů a dětí od 18 měsíců**
odpoledne Hudební kurzy YAMAHA – pro přihlášené (www.yamahaskola-praha.cz)
17.30–19.30 – **Poradna přirozeného plánování rodičovství**
(nutno objednat na tel. 777 200 431 nebo email: ppr.por@seznam.cz).
- Čt** 9.00–12.00 – **Herna pro děti od 0 do 18 měsíců**
od 10.00 – **Cvičeníčko pro nejmenší**
14.00–18.00 – školička **Hafušík** – pro přihlášené
- Pá** 9.00–12.00 – **Otevřená herna – Dopoledne s babičkou a dědou** (zlevněné vstupné)
10.00–10.20 – **Čas na pohádku**
Od cca 10.30 – **Šikulové** – tvořivá dílnička pro děti a rodiče. www.mc-domecek.cz

POVOLÁNÍ KE KNĚŽSTVÍ

Povolání ke kněžství je především „dějinami nevýslovný dialog mezi Bohem a člověkem, mezi láskou Boha, který volá člověka, a mezi svobodou člověka, který odpovídá.“ (Pastores dabo vobis, kap. 36). Bůh a člověk, milost a svoboda, církev a jedinec. Pokud mám pocit, že mě Bůh volá, je třeba na volání odpovědět, začít s Bohem rozmlouvat. Bůh sice osloví jako první, ale čeká na lidskou odpověď a bez ní žádné povolání nemůže existovat. Nakolik je tento dialog plodný, záleží na mé otevřenosti a ochotě. Boha je

třeba pustit dovnitř a nechat ho mluvit ke svému srdci, poznávat, kdo je ten, který mě oslovil, tedy kdo je Bůh. Stejně tak je nutné si uvědomit, jaký jsem: svou minulost, své plány, co mohu nabídnout – poznávat sám sebe.

(Arcidiecézní zpravodaj 5/2013)

■ S radostí oznamujeme, že dne **22. června 2013 přijme** v 10 hodin v Katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha **kněžské svěcení z rukou arcibiskupa mons. Dominika kardinála Duky, OP, jáhen Jan Primus**, někdejší pastorační asistent v KCMT. Svou **primiční mši svatou bude sloužit**

v kostele Panny Marie Královny Míru na Lhotce v pondělí 24. 6. od 18 hodin.

V neděli **30. června** bude sloužit mši svatou **v Komunitním centru Matky Terezy od 11 hodin**, po které bude udělovat **novokněžské požehnání**.

Na všechny události vás srdečně zve.

ŽIVOT FARNOSTI • AKCE • SETKÁNÍ

- **10. 6.** (pondělí) od 20 hod. v KCMT – **setkání společenství Hnutí fokoláře**. Slovo života na červen: „Když děláte dobře, a přesto musíme trpět, je to milé Bohu.“ (1 Petr 2,20) Friedovi, tel. 731 625 949.
- **Biblická hodina** s P. Ladislavem Součkem každé úterý od 18.45 hod. na faře u sv. Františka z Assisi.
- **Setkání maminek na mateřské dovolené** se koná každou středu dopoledne od 9.30 hod. do 11.30 hod. v **Komunitním centru Matky Terezy**, v suterénu, v klubovně číslo 13. V červnu se maminky sejdou 5., 12. a 19. (12. 6. s účastí kněze, od 9.30 hod. s možností svátosti smíření, potom sv. přijímání.) Katka Friedová 603 286 513.
- **Páteční dopolední setkávání v KCMT** (nejen) **pro starší od 9 hod.** Na programu je bohoslužba slova v kapli a poté společné posezení ve foyer. Setkávání koordinují manželé Jana a Viktor Friedovi. Srdečně zve P. Mariusz

Program KCMT

www.kcmt.cz

- **2. 6. Oslavy dne dětí** – hry, divadlo. Přípravuje MC Domeček, KSK a KCMT

20. 6. v 18.00 hod. – Mše na konec katechetického roku pro všechny děti, které navštěvovaly náboženství v KCMT.

INZERCE • NABÍDKA • POPTÁVKA

- Nabízím pomoc nemocným a osamělým • **Králová**, tel.: 222 962 239, mob.: 731 705 279.
- Nabízím stavební práce, malování, údržbu • **Martin Štark** – tel. 720 588 758, stark.m@seznam.cz

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY – ČERVEN / 1. všeobecný / 2. misijní / 3. biskupů

1. Aby mezi národy převládla **kultura dialogu, naslouchání a vzájemné úcty**.
2. Aby tam, kde vzrůstá **vliv sekularizace**, dokázala křesťanská společenství účinně podporovat novou evangelizaci.
3. Aby si **mladí lidé** zamilovali Krista a zůstali mu věrní i za nepříznivých okolností.

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY**KANCELÁŘ KCMT – HÁJE**

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

tel: 242 485 826

e-mail: kancelar@kcmt.cz

ÚŘEDNÍ HODINY KNĚZE

Středa 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ – CHODOV

Na Sádce 1296/18

tel: 272 934 261

e-mail: kancelar@kcmt.cz

ÚŘEDNÍ HODINY KNĚZE

Pátek 16.00–17.30

V jiném termínu

po předchozí dohodě

	Kostel sv. Františka	Kaple bl. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	18.00
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	–
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30**, 11.00

* 2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“

** 1. neděle v měsíci v 9.30 speciálně pro rodiny s dětmi

Možnost svátosti smíření vždy 30 minut před bohoslužbou nebo kdykoliv po dohodě

☎ /mob.

e-mail

Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	mail@kcmt.cz
Marie Špinková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Mariusz Kuźniar (farář)	272 934 261, 602 136 161	mail@kcmt.cz
P. Ladislav Souček (farní vikář)	242 485 828, 603 932 427	cernymost@yahoo.com
Pavel Urban (jáhen)	272 911 264	
Jaroslav Šrámek (past. asistent)	242 485 830, 734 547 021	jarda.diki@seznam.cz
Jaroslav Olšanský (past. asistent)	603 256 411	Jaroslav.Olsansky@intax.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: KCMT 4200060575 / 6800 • farnost 19-9362170227 / 0100**Příští uzávěrka bude 15. června 2013**

NÁKLADY NA 1 VÝTIŠK 12 Kč

fchodoviny@gmail.com**fchodoviny****Zpravodaj ŘK farnosti Praha – Chodov / 2013 / ročník 12**

- Redakce: Katka, Josef, Anežka • foto: farníci, archiv • za obsah odpovídá: P. Mariusz Kuźniar
- <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tisk: Garamond a.s. Praha